

§ 3.

Výpomocným poštovním sluhům, jakož i sluhům po rozumu článku II. zákona z 25. září 1908, č. 294 ř. z., vzešlým ze stavu venkovských poštovních sluhů, budiž služební doba, již ztrávili před svým převzetím do stavu výpomocných poštovních sluhů, nebo do stavu sluhů poštovního úřadu, započtena, pokud jest podle stanov provisiního fondu pro poštovní pošly započitatelná pro vznik nároku na provisi a její výměru, i pro vznik nároků na zaopatřovací požitky a jejich výměru podle nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 27. září 1911, č. 193 ř. z., nebo podle všeobecných pensijních norem. Podmínkou jest, že roční příspěvky, vyplacené jimi do provisiního fondu, připadnou celé státu.

§ 4.

Nařízení bývalého ministerstva obchodu, jež se týkají úpravy služebních a platových poměrů venkovských poštovních sluhů, se zrušují.

§ 5.

Zákon nabývá účinnosti 1. červnem 1919. Provéstí jej se ukládá ministru pošt a telegrafů.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Staněk v. r.

Čís. 391.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919

o uvolnění obchodu čekankovými kořeny.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z. a uherského zákona čl. LXIII. z roku 1912 a L. z roku 1914, se nařizuje:

§ 1.

Obchod zelenými a sušenými kořeny čekankovými a kávovými náhražkami se dnem 31. srpna 1919 uvolňuje.

§ 2.

Nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 12. ledna 1917, č. 17 ř. z., ze dne 10. března 1917, č. 103 ř. z., ze dne 21. prosince 1917, č. 498 ř. z., a ze dne 8. března 1918, č. 88 ř. z., se zrušují.

Rovněž pozbývají platnosti nařízení ministerstva pro zásobování lidu ze dne 30. listopadu 1918, č. 57 Sb. z. a n., ze dne 30. prosince 1918, č. 8 Sb. z. a n. z r. 1919 a ze dne 10. dubna 1919, č. 191 Sb. z. a n.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Dr. Horáček v. r.
Habrman v. r.
Dr. Veselý v. r.
Staněk v. r.

Prášek v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Heidler v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.

Čís. 392.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. července 1919,

kterým doplňuje se nařízení ministerstva spravedlnosti ze dne 21. srpna 1916, č. 268 ř. z.

Na základě čl. I. císařského nařízení ze dne 17. srpna 1916, č. 262 ř. z., se nařizuje:

§ 1.

Kandidátu advokacie, který za války vykonával vojenskou službu, může výbor advokátní komory k žádosti advokáta, u něhož jest kandidát zaměstnán, povolit, aby doba vojenské služby byla započítána do praxe ve 2. větě § 31, odst. III. civ. ř. soud., pro dosažení substitučního práva předepsané a oprávnění toto kandidátu udělit, když doba praxe advokátní nebo soudní včetně vojenské služby dosahuje celkem tří roků.

§ 2.

Oprávnění takové platí jen po dobu, po kterou jest kandidát zaměstnán u advokáta, který o ně žádal.

Z důležitých důvodů může býti žádost advokátova zamítnuta a oprávnění kandidátu již udělené k návrhu nebo z úřední moci výborem komory opět odňato.

Rozhodnutí výboru nelze odporovati.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinku dnem vyhlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.
Dr. Horáček v. r.
Habrman v. r.
Dr. Veselý v. r.
Staněk v. r.

Prášek v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Heidler v. r.
Hampl v. r.
Houdek v. r.